

MAGYAR NEMZET

1958 JUL 15

333 Képviselők a Szabó Ervin Könyvtárban

A *budapesti* képviselőcsoport tagjai meglátogattak néhány üzemet és intézményt. Látni és tanulni akarnak és mint barátok, megismerni a problémákat, és ahol lehet, segíteni szeretnének e problémák megoldásában. Galló Ernőnek ez a kitűnő gondolata, úgy látszik, a gyakorlatban is jól bevált. Sokat lehet tanulni, hiszen a könyvtárban például nemcsak művelődési kérdések kerülnek felszínre, hanem az ezekkel összefüggő egyéb kérdések is, pénzügyiek, társadalmiak, nevelési problémák stb. Amikor a kerületi könyvtáros látja, hogy a kis srácnak igen piszkos a keze és azt mondja neki, hogy: kis koma, ilyen kézbe én nem adok könyvet, menj haza, mosd meg és úgy gyere vissza; vagy amikor megkérdezi, jól tanul-e, milyen volt a bizonyítványa és néhány biztató és bátorító szót szól hozzá — akkor az a könyvtáros nevelni is segít. De nevelni segíti a felnőttet is, különösen azt, aki rábízta magát a könyvvásárlásnál és ő ad neki könyvet, olyat, amelyet jónak lát. Nem könnyű ez a feladat. Pillanatok alatt látnia kell az előtte állóban a belső embert: ízlését, értelmi színvonalát, műveltségi fokát, a lehetőségeket. Mint ahogyan látják is közülük a legjobbak. És mint ahogyan mindezt cselekszik is.

A meglátogatott Szabó Ervin Könyvtár elsősorban társadalmi ismereteket terjesztő könyvtár. A könyvtár központja a Szabó Ervin téren van. Minden kerületben van fiókja. Egyesekben több is. Összesen 43. Van két mozgó könyvtára, villamos-kocsiban. Jobb lenne busz-könyvtár, mert így nem volna sínhez kötve és tényleg a legkiesőbb helyeket is felkereshetné.

A *könyvtár olvasói* az általános iskolásoktól, az egyetemistákon át az öregekig, minden korú és legkülönbözőbb műveltségű emberek. Az év végén a rendszeres kölcsönzők és olvasók száma kb. 120 000 szokott lenni.

A könyvtárnak mintegy 320 alkalmazottja van. Elsőrendűek a katalógusai, amelyek a legkülönbözőbb szempontból teszik az anyagot hozzáférhetővé és áttekinthetővé. Könyvkötészetében ottlétünk alkalmából éppen egy olyan műanyaggal kísérleteztek, amellyel ha bekenik a szétolvasott könyvet, minden külön fűzés nélkül összetartja és maradandóan megint forgathatóvá teszi a lapokat. Van könyvklínikája, ahol az

elrongyolódott könyvet varázsolják megint használhatóvá. Külön részleg foglalkozik a folyóiratok tartalmi feldolgozásával. Nem ritka az olyan alkalmazott, aki több nyelvet beszél, vagy legalábbis több nyelven ért. Külön kulturális tevékenysége a könyvtárnak a különböző kiállítások rendezése, előadások szervezése és megtartása stb., stb.

1 850 000 Ft jut erre az évre könyvek beszerzésére. Önmagában szép összeg és mégis kevés. Ismételten felvetődik a probléma, hogyan lehetne ezt megszorítani? Mi úgy gondoljuk, hogy a társadalomra kellene valamicskével többet áthárítani. Úgy gondoljuk, nem lenne túlzás és nem lenne elviselhetetlen, ha a felnőttek nem évi 3,— Ft-ot, hanem havi 1,—, vagy 2,— Ft-ot fizetnének. Egy fagyalt árát. A fiatalok meg havi, mondjuk 20 fillért, de lehetne ez 50 fillér is. Ki sokkalná ezeket az összegeket? Nem hisszük, hogy ezt — akármilyen szempontból is — ne fogadná el minden olvasó, és mégis jelentene 1—2 millió pluszt. Csak, persze, szükséges, hogy ezt a pluszt tényleg a könyvtár kapja meg.

Nem részletezünk itt olyan problémákat, amelyek megoldásához sok pénz kell és hosszabb idő, mint amilyenek az építési problémák, a könyvek fertőtlenítésének problémája, ami pedig szintén fontos, hiszen a könyvet kézbe fogják, rálehelnek, ráköhögnek és járványos időkben ez nem közömbös. *De felvetünk egy olyan problémát, ami azonnal megoldható.* Az egyik az, hogy pl. a könyvtár könyvkötészetében egy könyv bekötése kb. 15—16 Ft-ba kerül. Ugyanez a Kiállításokat Kivitelező Ipari Vállalatnál duplájába, 31—32 Ft-ba. És mégis kénytelenek a Kiállításokat Kivitelező Ipari Vállalathoz vinni kötésre a könyveket, mert nincs elég könyvkötőjük. Nem kapnak több »státust«. Pedig a pénzügyi emberek kiszámíthatnák, hogy egy-két új státus mennyi megtakarítást jelent. Ugyanez a helyzet egy belső javítórészleggel is.

Így függnék össze a pénzügyi problémák a művelődési problémákkal és a könyvtári problémákkal. Mi, könyvtárjáró képviselők, hiszszük, hogy szavunk visszhangra lel. Hiszen e szavak is a még jobb munkát és a még elégedettebb embert szeretnék szolgálmi.

Horváth Richárd